

J. Cook: Aby Izrael a USA mohly pokračovat v genocidě v Gaze, musí zničit válečné zákony

- editor007 | 6. června 2024

IZRAEL / USA / PALESTINA: Dva nejvyšší světové soudy se staly nesmiřitelnými nepřáteli Izraele ve snaze dodržovat mezinárodní právo a ukončit izraelská zvěrstva v Gaze. Samostatná oznámení Mezinárodního soudního dvora (ICJ) a Mezinárodního trestního soudu (ICC) z minulého týdne měla Izrael přimět k tomu, aby v Gaze ustoupil.

Skupina soudců u MTS - někdy označovaného jako Světový soud - minulý pátek požadovala, aby Izrael okamžitě zastavil současnou ofenzívu na Rafáh v jižní části Gazy.

Místo toho Izrael reagoval zintenzivněním svých zvěrstev.

V neděli bombardoval údajně „bezpečnou zónu“ přeplněnou rodinami uprchlíků, kteří byli nuceni uprchnout ze zbytku Gazy, která byla posledních osm měsíců devastována izraelským řáděním.

Nálet zapálil oblast přeplněnou stany a zabil desítky Palestinců, z nichž mnozí uhořeli zaživa. Video ukazuje muže, který drží nad hlavou dítě státní izraelským výbuchem.

Další stovky lidí, mezi nimiž bylo mnoho žen a dětí, utrpěly vážná zranění, včetně děsivých popálenin.

Izrael zničil téměř všechna zdravotnická zařízení, která by mohla ošetřit zraněné v Rafáhu, a také jim znemožnil přístup k základnímu zdravotnickému materiálu, jako jsou léky proti bolesti, které by jim mohly ulehčit jejich utrpení.

Přesně před tímto výsledkem varoval před několika měsíci americký prezident Joe Biden, když navrhl, že izraelský útok na Rafáh bude představovat „červenou linii“.

Červená linie USA se však vypařila v okamžiku, kdy ji Izrael překročil. Nejlepší, na co se Bidenovi úředníci zmohli, bylo bezobsažné prohlášení, v němž označili záběry z Rafáhu za „srdcervoucí“.

Takové záběry se však měly brzy opakovat. V úterý Izrael znovu zaútočil na stejnou oblast a při vjezdu svých tanků do centra Rafáhu zabil nejméně 21 Palestinců, většinou žen a dětí.

„ICC je mechanismus, který má zuby“

Požadavek Světového soudu, aby Izrael zastavil útok na Rafáh, přišel v návaznosti na jeho lednové rozhodnutí postavit Izrael fakticky před soud za genocidu, což je soudní proces, který může trvat roky.

Do té doby musí Izrael podle Mezinárodního soudního dvora upustit od jakýchkoli akcí, které by mohly vést ke genocidě Palestinců. V rozhodnutí z minulého týdne soud důrazně naznačil, že současný útok na Rafáh by mohl právě takovou agendu podpořit.

Izrael se pravděpodobně odvážil soudu odporovat jen proto, že si byl jistý, že má podporu Bidenovy administrativy.

Představitelé OSN přiznali, že jim došla dostatečně silná negativa, kterými by popsali stále se

zhoršující katastrofu v Gaze, a nazvali ji „peklem na zemi“.

Několik dní před rozhodnutím Mezinárodního soudního dvora se konečně roztočila kola jeho sesterského soudu, Mezinárodního trestního soudu.

Jeho hlavní žalobce Karim Khan minulý týden oznámil, že bude usilovat o vydání zatykače na izraelského premiéra Benjamina Netanjahua a jeho ministra obrany Yoava Gallanta spolu se třemi vůdci Hamásu.

Oba izraelští představitelé jsou obviněni z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, včetně pokusů o vyhlazení obyvatelstva Gazy prostřednictvím plánovaného hladomoru.

Izrael již mnoho měsíců blokuje dodávky pomoci, čímž vyvolává hladomor, a tuto situaci jen zhoršil nedávným obsazením přechodu mezi Egyptem a Rafáhem, přes který byla pomoc dodávána.

Mezinárodní trestní soud je pro Izrael potenciálně nebezpečnějším soudním mechanismem než Mezinárodní soudní dvůr.

Světovému soudu bude pravděpodobně trvat roky, než dospěje k rozhodnutí, zda se Izrael v Gaze definitivně dopustil genocidy – možná příliš pozdě na to, aby zachránil velkou část jejího obyvatelstva.

Mezinárodní trestní soud by naproti tomu mohl potenciálně vydat zatykač během několika dnů nebo týdnů.

A přestože světový soud nemá žádné skutečné donucovací mechanismy, vzhledem k tomu, že USA budou určitě vetovat jakoukoli rezoluci Rady bezpečnosti OSN, která by chtěla pohnat Izrael k odpovědnosti, rozhodnutí ICC by zavázalo více než 120 států, které ratifikovaly jeho zakládající dokument, Římský statut, k zatčení Netanjahua a Gallanta, pokud by jeden z nich vstoupil na jejich území.

Tím by se Evropa a velká část světa – nikoli však USA – staly pro oba nepřístupnými.

A izraelští představitelé nemají důvod předpokládat, že vyšetřování ICC skončí u Netanjahua a Gallanta. Časem by mohl vydat zatykače na mnoho dalších izraelských představitelů.

Jak poznamenal jeden izraelský představitel, „ICC je mechanismus, který má zuby“.

„Antisemitský“ soud

Z tohoto důvodu Izrael reagoval tím, že přešel na válečnou stezku, obvinil soud z „antisemitismu“ a pohrozil, že svým představitelům ublíží.

Zdálo se, že Washington je také připraven přidat své svaly.

Na otázku, zda by při slyšení v senátním výboru podpořil republikánský návrh na uvalení sankcí na ICC, odpověděl Antony Blinken, Bidenův ministr zahraničí: „Chceme s vámi spolupracovat na bipartitním základě, abychom našli vhodnou odpověď.“

Představitelé administrativy v rozhovoru pro Financial Times naznačili, že zvažovaná opatření „by byla zaměřena na prokurátora Karima Khana a další osoby zapojené do vyšetřování“.

Odvetná opatření USA by podle listu nejspíše byla po vzoru sankcí, které v roce 2020 zavedl Donald Trump, předchůdce Joea Bidena, poté, co ICC pohrozil, že bude vyšetřovat Izrael i USA kvůli

válečným zločinům, a to na okupovaných palestinských územích, respektive v Afghánistánu.

Trumpova administrativa tehdy obvinila ICC z „finanční korupce a zneužití pravomocí na nejvyšších úrovních“ – tato obvinění nikdy nedoložila.

Fatou Bensoudaové, tehdejší hlavní žalobkyni, byl odepřen vstup do USA a Trumpovi úředníci vyhrožovali, že jí a soudcům ICC zabaví majetek a postaví je před soud. Administrativa rovněž slíbila, že použije sílu k osvobození všech zatčených Američanů nebo Izraelců.

Mike Pompeo, tehdejší americký ministr zahraničí, avizoval, že Washington je „odhodlán zabránit tomu, aby Američané a naši přátelé a spojenci v Izraeli a jinde byli zavlčeni tímto zkorumpovaným ICC“.

Tajná válka proti ICC

Společné vyšetřování izraelského webu 972 a britského deníku Guardian tento týden ve skutečnosti odhalilo, že Izrael – zřejmě s podporou USA – vede tajnou válku proti ICC už nejlépe deset let.

Jeho ofenziva začala poté, co se Palestina v roce 2015 stala smluvní stranou ICC, a zesílila poté, co Bensoudová, předchůdkyně Chanové, zahájila předběžné vyšetřování izraelských válečných zločinů – jak opakovaných útoků Izraele na Gazu, tak budování nelegálních židovských osad na Západním břehu Jordánu a ve východním Jeruzalémě s cílem etnický vyčistit Palestince z jejich území.

Bensoudaová se ocitla v ohrožení a její manžel byl vydírán. Do zastrašovací kampaně se osobně zapojil šéf izraelské špionážní agentury Mossad Josi Cohen. Úředník informovaný o Cohenově chování jej přirovnal ke „stalkingu“. Šéf Mossadu Bensoudovou nejméně jednou přepadl ve snaze získat ji na stranu Izraele.

Cohen, o němž je známo, že má blízko k Netanjahuovi, jí údajně řekl: „Měla bys nám pomoci a nechat nás, abychom se o tebe postarali. Nechceš se přece zaplést do věcí, které by mohly ohrozit bezpečnost tvou nebo tvé rodiny“.

Izrael také prováděl sofistikovanou špionážní operaci u soudu, kdy se nabourával do jeho databáze a četl e-maily a dokumenty. Snažil se naverbovat zaměstnance Mezinárodního trestního soudu, aby soud špehovali zevnitř. V ICC existuje podezření, že Izrael byl úspěšný.

Protože Izrael dohlíží na přístup na okupovaná území, mohl úředníkům ICC zakázat přímé vyšetřování svých válečných zločinů. To vzhledem k jeho kontrole telekomunikačních systémů na územích znamená, že mohl sledovat všechny rozhovory mezi ICC a Palestinci, kteří o zvěrstvech informovali.

V důsledku toho se Izrael snažil uzavřít palestinské právní a lidskoprávní skupiny tím, že je označil za „teroristické organizace“.

Sledování ICC pokračovalo i během Chánova působení – a to je důvod, proč Izrael věděl, že přijdou zatykače. Podle zdrojů, které hovořily s deníkem Guardian a webovou stránkou 972, byl soud pod „obrovským tlakem Spojených států“, aby k vydání zatykačů nepřistoupil.

Chán upozornil, že zasahování do činnosti soudu je trestným činem. Veřejně známější je, že skupina vysoce postavených amerických republikánských senátorů zaslala Khanovi výhružný dopis: „Zaměřte

se na Izrael a my se zaměříme na vás.“

Sám Khan poznamenal, že čelí zastrašovací kampani, a varoval, že pokud bude vměšování pokračovat, „můj úřad nebude váhat jednat“.

Otázkou je, nakolik se jedná o chvástání a nakolik to ovlivňuje Khana a soudce Mezinárodního trestního soudu a způsobuje, že se obávají pokračovat ve vyšetřování, urychlit ho nebo ho rozšířit na další izraelské podezřelé z válečných zločinů.

Právní smyčka

Navzdory zastrašování se právní smyčka kolem krku Izraele rychle stahuje. Pro nejvyšší světové soudní orgány se stalo nemožným ignorovat osmiměsíční izraelské vraždění v Gaze a téměř úplné zničení její infrastruktury, od škol a nemocnic po humanitární sbory a pekárny.

Mnoho desítek tisíc palestinských dětí bylo při tomto řádění zabito, zmrzačeno a osiřelo a další statisíce jsou postupně umírány hladem v důsledku izraelské blokády pomoci.

Úkolem Světového soudu a Soudu pro válečné zločiny je právě zastavit zvěrstva a genocidy dříve, než bude pozdě.

Je povinností nejmocnějších států světa – zejména hlavní světové supervelmoci, Spojených států, které si tak často nárokují status „globálního policisty“ – pomáhat prosazovat taková rozhodnutí.

Pokud bude Izrael i nadále ignorovat požadavek Mezinárodního soudního dvora, aby ukončil útok na Rafáh, což se zdá být jisté, očekává se, že Rada bezpečnosti OSN přijme rezoluci, která toto rozhodnutí prosadí.

Ta by mohla sahat přinejmenším od zbrojního embarga a hospodářských sankcí vůči Izraeli až po uvalení bezletových zón nad Gazou nebo dokonce vyslání mírových sil OSN.

Washington ukázal, že dokáže jednat, když si to přeje. Přestože USA patří k menšině států, které nejsou smluvní stranou Římského statutu, důrazně podpořily zatykač vydaný Mezinárodním trestním soudem na ruského vůdce Vladimira Putina v roce 2023.

USA a jejich spojenci uvalili na Moskvu hospodářské sankce a dodávali Ukrajině nekonečné množství zbraní, aby se ubránila ruské invazi. Existují také důkazy, že USA vedly tajné vojenské operace zaměřené proti Rusku, s největší pravděpodobností včetně vyhození do povětří plynovodů Nordstream dodávajících ruský plyn do Evropy.

Bidenova administrativa zorganizovala zabavení ruského státního majetku i majetku bohatých Rusů a podpořila kulturní a sportovní bojkot.

V případě Izraele nic z toho nenavrhuje.

Rozdělení v Evropě

Nejde jen o to, že USA chybí v akci, když Izrael prosazuje své genocidní cíle v Gaze. Washington aktivně napomáhá genocidě tím, že dodává Izraeli bomby, omezuje financování humanitárních agentur OSN, které jsou hlavním záchraným lanem pro obyvatele Gazy, sdílí s Izraelem zpravodajské informace a odmítá využít svého bohatého vlivu na Izrael k zastavení vyvražďování.

A všeobecně se předpokládá, že USA budou vetovat jakoukoli rezoluci Rady bezpečnosti proti Izraeli.

Podle dvou bývalých představitelů Mezinárodního trestního soudu, kteří hovořili s deníkem Guardian a webovou stránkou 972, vysocí izraelští představitelé výslovně uvedli, že Izrael a USA spolupracují, aby práci soudu zmařily.

Pohrdání Washingtonu nejvyššími světovými soudními orgány je tak flagrantní, že začíná dokonce narušovat vztahy s Evropou.

Šéf zahraniční politiky EU Josep Borrell se postavil za Mezinárodní trestní soud a vyzval k respektování jakéhokoli rozhodnutí proti Netanjahuovi a Gallantovi.

Mezitím v pondělí francouzský prezident Emmanuel Macron vyjádřil své rozhořčení nad izraelskými útoky na Rafáh a vyzval k jejich okamžitému zastavení.

Tři evropské státy - Španělsko, Irsko a Norsko - minulý týden oznámily, že se připojují k více než 140 dalším zemím, včetně osmi z 27členné Evropské unie, a uznávají Palestinu jako stát.

Koordinace mezi Španělskem, Irskem a Norskem měla pravděpodobně za cíl zmírnit nevyhnutelnou reakci, kterou by vyvolalo vzepření se přání Washingtonu.

Mezi nepravdy, které prosazují USA a Izrael, patří tvrzení, že Mezinárodní trestní soud nemá jurisdikci nad vojenskými akcemi Izraele v Gaze, protože ani jeden z nich neuznal Palestinu jako stát.

Palestina se však stala smluvní stranou ICC již v roce 2015. A jak zdůraznily Španělsko, Irsko a Norsko, nyní ji uznávají i západní státy, které se obvykle podřizují „řádu založenému na pravidlech“ vnucenému USA.

Dalším klamem, který Izrael a USA prosazují - a který je ještě více odhalující - je tvrzení, že ICC nemá jurisdikci, protože Izrael stejně jako USA neratifikoval Římský statut.

Ani jeden z nich nevěří, že se na ně vztahuje mezinárodní právo - právní základ vytvořený po druhé světové válce s cílem zastavit budoucí holocaust. Což je další důvod k tomu, abychom nebrali v potaz jejich ujišťování, že v Gaze nedochází ke genocidě.

V každém případě je však tento argument zcela prázdný: Palestina je smluvní stranou Mezinárodního trestního soudu a Římský statut má chránit jeho signatáře před útoky. Pouze násilníci, jako jsou USA a Izrael, ICC nepotřebují.

Kdo má moc, má i právo

Jak MTS, tak ICC si plně uvědomují nebezpečí, které jim hrozí, když se pustí do Izraele - proto navzdory rozpačitým stížnostem ze strany USA a Izraele postupují oba soudy při řešení izraelských zvěrstev tak pomalu a opatrně.

Když se přetrhne nit izraelských válečných zločinů v Gaze, začne se rozplétat celé plátno zvěrstev po celém světě páchaných a podporovaných USA a jejich nejbližšími spojenci.

Nevyřčenou pravdou je, že bombardovací kampaň „Shock and Awe“ a roky brutální okupace Iráku americkými a britskými vojsky a ještě delší a stejně krvavá okupace Afghánistánu vymazaly právní omezení, která by Putinovi ztížila invazi na Ukrajinu a Izraeli znemožnila uvést do praxe vymazání palestinského lidu, o němž tak dlouho snil.

Je to Washington, kdo roztrhal soubor pravidel mezinárodního práva a povýšil nad něj samoučelný „řád založený na pravidlech“, v němž jediné smysluplné pravidlo zní: moc dělá právo.

Tváří v tvář tomuto přísnému axiomu měla Moskva dobrý důvod využít vandalských činů Washingtonu proti mezinárodnímu právu k prosazení svých vlastních strategických regionálních cílů a také podezření, že neúnavná vojenská expanze NATO pod vedením USA směrem k jejím hranicím nemá na srdci nejlepší zájmy Ruska.

Nyní, když Netanjahuovi a Gallantovi hrozí, že budou v Haagu postaveni před soud, Washington konečně nachází odhodlání jednat. Ne však proto, aby zastavil genocidu. Ale nabídnout Izraeli ochranu, aby mohl pokračovat.

Přehlížení válečných zločinů

Z tohoto důvodu udělal Khan minulý týden vše, co mohl, aby se izoloval od kritiky, když oznámil, že chce Netanjahua a Gallanta zatknout.

Především se postaral o to, aby obvinění zněla spíše na adresu Hamásu než Izraele. Hledá tři vůdce Hamásu proti dvěma Izraelcům.

V obžalobě viní politické i vojenské křídlo Hamásu z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti kvůli jednodennímu útoku na Izrael 7. října a braní rukojmích.

Naproti tomu Khan zcela ignoroval roli izraelské armády v uplynulých osmi měsících, přestože do puntíku plnila Netanjahuova a Gallantova přání.

Pozoruhodné také je, že Khan obvinil šéfa politického byra Hamásu Ismaila Haníju, který sídlí v Kataru, nikoli v Gaze. Vše však nasvědčuje tomu, že o útoku ze 7. října nevěděl a rozhodně se na něm nijak operativně nepodílel.

Chán dále představil Hamás v horším světle, když vznesl proti jeho vůdcům více obvinění než proti Izraeli.

Patřilo k nim i obvinění, které má kořeny ve významném narativu západního establishmentu: izraelští rukojmí držení v Gaze čelili systematickému sexuálnímu napadání a mučení. Zdá se, že pro toto obvinění je v této fázi jen málo přesvědčivých důkazů, ledaže by měl Khan přístup ke skutečnostem, o nichž zřejmě nikdo jiný neví.

Naproti tomu existuje spousta objektivních důkazů o tom, že Palestinci jsou unášeni z ulic Gazy a okupovaného Západního břehu Jordánu a v izraelských věznicích jsou vystaveni sexuálnímu napadání a mučení.

To však v obžalobě proti Netanjahuovi ani Gallantovi nebylo.

Khan také ignoroval spoustu dalších izraelských válečných zločinů, které by bylo snadné dokázat, jako je ničení nemocnic a zařízení OSN, cílené zabíjení velkého počtu humanitárních pracovníků a novinářů a skutečnost, že 70 % obytných domů v Gaze se stalo neobyvatelnými kvůli izraelským bombám dodaným z USA.

Boj s Goliášem

Při předkládání argumentů proti Izraeli Khan jasně věděl, že se staví proti Goliášovi, vzhledem k tomu, že Izrael má pevnou podporu USA. Dokonce najal skupinu právních expertů, aby mu dali požehnání, v naději, že by to mohlo poskytnout určitou ochranu před odvetou.

V komisi, která jednomyslně podpořila obvinění Izraele a Hamásu, zasedli právní experti jako Amal Clooneyová, která je v oblasti lidských práv nejbližší právní superstar. Byl v ní však také Theodor Meron, bývalý právní poradce izraelského ministerstva zahraničí.

V exkluzivním rozhovoru s Christiane Amanpourovou ze CNN, v němž vysvětloval své důvody, se zdálo, že Khan chce předejít nadcházejícím útokům. Poznamenal, že jeden nejmenovaný vysoce postavený americký politik se ho již pokusil od obvinění izraelských představitelů odradit. Prokurátor naznačil, že v zákulisí se objevují i další hrozby.

Nechal se slyšet, že Mezinárodní trestní soud byl „vytvořen pro Afriku a zločince, jako je Putin“ - což byla kritika soudu, která odrážela stížnosti, jež proti němu již dlouho vznáší země globálního Jihu.

Ve Washingtonu se očekává, že ICC nebude sloužit jako nic jiného než další institucionální nástroj amerického imperialismu. Jeho úkolem není nestranně prosazovat mezinárodní právo. Je tu proto, aby prosazoval americký „řád založený na pravidlech“, v němž se USA a jejich spojenci nemohou dopustit ničeho špatného, ani když páchají zvěrstva nebo genocidu.

Předvídatelně zkreslená formulace rozhovoru ze strany Amanpourové - že Khan musel dlouze vysvětlovat a zdůvodňovat každé z obvinění, které vznesl proti Netanjahuovi a Gallantovi, ale že obvinění proti vůdcům Hamásu jsou samozřejmá - byla jedním z vodítek, proti čemu soud stojí.

Žalobce ICC dal jasně najevo, že si až příliš dobře uvědomuje, co je v sázce, pokud ICC a MTS přimhouří oči nad genocidou v Gaze, jak si to přejí Izrael a USA. Amanpourové řekl: „Pokud nebudeme uplatňovat právo stejně, rozpadneme se jako živočišný druh.“

Nepříjemnou pravdou je, že takový rozpad je v jaderném věku možná dál, než si kdokoli z nás chce připustit.

USA a jejich oblíbený klientský stát nedávají najevo, že by se chtěly podříditi mezinárodnímu právu. Stejně jako Samson by raději zbořily dům, než aby respektovaly dávno zavedená pravidla války.

Prvními oběťmi jsou obyvatelé Gazy. Ale ve světě bez zákonů, kde jen síla dělá právo, budeme nakonec poraženými my všichni.

AUTOR: Jonathan Cook

[ZDROJ](#)